

N:o 38.

Ank. till Riksd. kansli den 19 april 1895, kl. 4 e. m.

Utlåtande, i anledning af dels väckt motion om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om utredning och förslag i fråga om den legala annonseringen, dels ock väckta motioner angående ändrad lydelse af 10 § i förordningen om lagfart å fång till fast egendom.

Uti en inom Andra Kammaren väckt, till lagutskottets behandling hänvisad motion, n:o 89, anför herr *L. Jönsson* i Sandby:

Det hade tid efter annan försports klagomål deröfver, att den i lag och författningar anbefalda annonseringen i allmänna tidningarna vore till följd af annonsernas dyrhet en tunga för den stora allmänheten, som vore skyldig att annonsera i ifrågavarande tidningar. Vid flera riksdagar hade också motioner framkommit om vidtagande af åtgärder för att för den del af landets befolkning, som genom den lagtvungna annonseringen vore skyldig att i allmänna tidningarna införa sina kungörelser, lindra den börda, som deraf uppkomme. Särskildt hade man framhållit, att Riksdagen borde vidtaga åtgärder för att denna annonsering måtte blifva till verkligt gagn för allmänheten, hvilket den nu icke i någon mån kunde anses vara.

För uppnående af detta önskvärda mål hade förslag blifvit väckt bland annat om inrättande af en statstidning, i hvilken annonspriset för de legala annonserna skulle sättas så lågt som möjligt och så, att endast kostnaden för tidningens utgifvande blefve ersatt. Vidare hade

man föreslagit, att annonspriset skulle bestämmas till 10 öre för rad i stället för 12½ öre, som priset varit under många år eller allt sedan början af år 1878.

Utan att nu inlåta sig i bedömande, hvilket af dessa förslag vore det bästa eller huruvida båda gemensamt skulle kunna bidra till lindring i den på flera håll öfverklagade tungan af den lagtvingna annonseringen, ansåge sig motionären böra fästa Riksdagens uppmärksamhet på vissa i afseende på denna annonsering rådande missförhållanden, hvilka enligt motionärens åsigt borde så vidt ske kunde undanrödjas.

De legala annonser eller kungörelser, hvilka enligt gällande lag och författningar skulle införas i allmänna tidningar, kunde i afseende å sättet för deras intagande delas i tvenne hufvudgrupper, nemligen sådana som skulle införas 3 gånger och sådana hvilka skulle intagas allenast en gång. Bland kungörelser, hvilka skulle i allmänna tidningarna intagas 3 gånger, kunde här nämnas dem, hvilka anginge sökt lagfart å fastigheter, försäljning af i mät tagna fastigheter, offentliga stämningar å borgenärer i konkurser, förhör och efterbevakningar samt borgenärssammanträden i konkurser, s. k. årsstämmingar, dödande af inteckningar, alla kungörelser som anginge arf och testamenten, kungörelser om krafrätts bevarande jemte flera andra. En mängd andra legala kungörelser finge införas allenast en gång. Sådana vore de som anginge personers förklarande för omyndiga, anmälning af jäf mot ingående af äktenskap, auktioner å kronans domäner och arrenden, kungörelser angående patent och angående anmälningar till handelsregistret, kungörelser angående kommissionärer hos myndigheter o. s. v. I afseende å kungörandet af lediga tjänster tillämpades föreskrifterna derom olika. Största delen af statstjänster kungjordes till ansökning lediga tre gånger, men andra, såsom tjänster vid tullverket, vid riksbanken o. s. v., kungjordes allenast en gång. I afseende å folkskoleläraretjänster förhölle det sig så, att en del af dessa kungjordes lediga trenne gånger, andra deremot endast en gång o. s. v. I afseende å en del andra legala kungörelser, såsom bergning af gods, tillvaratagna effekter vid statens och privata jernvägar, kungörelser angående bank- och bolagsstämmor m. fl., gälde i allmänhet det stadgande, att vederbörande annonsörer egde rätt att bestämma, huruvida nu ifrågavarande kungörelser skulle intagas en eller flera gånger.

Någon giltig grund, hvarför en del af nu uppräknade eller andra legala kungörelser skulle införas, somliga en, andra tre gånger, torde näppeligen kunna påvisas. Hvarför t. ex. kungörelserna om exekutiva

auktioner skulle införas tre gånger, men sådana om försäljning eller utarrendering af statens domäner skulle i allmänna tidningarna intagas allenast en gång, torde vara svårt att utleta.

Lika svårt torde det vara att finna anledningen till det stadgandet, som påbjöde att borgenärssammanträden i konkurser, af hvilka de flesta rörde endast ett fåtal personers intressen, skulle kungöras tre gånger, men t. ex. de viktiga kungörelserna om anmälningar till handelsregistret, om kommissionärer hos myndigheter m. fl., hvilka sistnämnda kungörelser berörde en stor del af allmänheten, behöfde offentliggöras allenast en gång.

Det torde icke kunna bestridas, att flera af de legala kungörelser, hvilka enligt gällande lag, författningar eller stadganden skulle i allmänna tidningarna intagas tre gånger, lämpligen icke torde behöfva införas mer än en gång. Gällande lagbestämmelser derom, att kungörelser om exekutiva auktioner och om konkurs- och borgenärssammanträden skulle införas tre gånger, torde förorsaka rätt känbara utgifter för egare af i mät tagna fastigheter* och för en stor mängd konkursmassor. I vissa fall finge till och med staten vidkännas kostnader för annonseringen rörande konkurser, då konkursboet, såsom rätt ofta hände, icke lemnade tillgång till gäldande af utgifterna för annonseringen.

Kungörandet tre gånger af nu ifrågavarande och andra annonser torde i allmänhet få anses vara så mycket mer obehöfligt som den tidning, i hvilken legala kungörelser författningsenligt skulle införas, för närvarande hade en så obetydlig spridning i landet, att ytterst få af de personer, som kunde ega behof eller intresse af att få kunskap om kungörelserna i fråga, genom tidningen finge kännedom om desamma.

Det hade visat sig att Post- och Inrikes tidningar under en följd af år icke kunnat få upp sin prenumerationssiffa inom hela Sverige, om man undantog hufvudstaden, till 1,000 exemplar, och af dessa utginge största antalet till länsstyrelserna, åtskilliga landsstatstjenstemän, tidningsredaktioner samt en och annan af den förmögnare delen af landsortens befolkning. Endast undantagsvis trängde tidningen ned till folket eller dem, hvilka kunde anses hafva största intresset af att få kännedom om de legala kungörelserna. Införandet i denna tidning af de legala kungörelserna torde därför få anses i det hela obehöfligt och ingalunda ledande till uppnående af det med det för legala kungörelserns införande i allmänna tidningarna afsedda ändamål. *Då* härtill komme att, som ofvan blifvit antydt, kungörandet i många uppräknade fall måste ske icke mindre än tre gånger, *då* derigenom för en mängd annonsörer förorsakades mycket betungande kostnader, *då* införandet

af kungörelser, hvilka infördes i en tidning, som hade mycken liten spridning, måste i allmänhet betraktas såsom ändamålslost, *å* styrkandet inför rätta deraf att kungörandet skett i vederbörlig ordning tre gånger jemväl förorsakade annonsörer både besvär och omkostnader, ansåge motionären, att någon inskränkning borde ske i vederbörande annonsörers nu i lag stadgade skyldighet att mer än en gång i allmänna tidningarna införa sina kungörelser.

På grund af hvad sålunda anförts, föreslår motionären:

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes så fort ske kan låta utreda, om och i hvilka fall inskränkning eller minskning i den nu genom lag och författningar anbefalda legala annonseringen må ega rum; samt

att Kongl. Maj:t derefter måtte hos Riksdagen göra de framställningar eller fatta de beslut, hvartill omständigheterna kunde föranleda.

Det torde ej kunna bestridas, att den i lag och författningar stadgade annonseringsskyldigheten ofta verkar betungande för de samhällsmedlemmar, hvilka för bevakande af sina intressen hafva att fullgöra densamma; och det bör därför anses såsom ett önskningsmål att inskränka denna skyldighet, så långt sådant utan olägenhet låter sig göra.

Uti ifrågavarande motion har särskildt framhållits det enligt motionärens tanke onödiga fördyrandet af annonseringsskyldighetens fullgörande, som blifver en följd af de ofta förekommande stadgandena, att en kungörelse skall i allmänna tidningarne införas tre gånger; och motionären har tillika påpekat den tvifvelaktiga, i alla händelser ytterst ringa fördel, som en upprepad annonsering i de allmänna tidningarne medför.

Utskottet måste i detta fall gifva motionären rätt. Det nuvarande tillståndet i fråga om legal annonsering är i många afseenden mindre tillfredsställande och utskottet anser en förändring härutinnan vara önskelig, dels ur synpunkten att söka åstadkomma minskning i kostnaderna för vederbörande annonsör, dels ock hufvudsakligast af den anledning, att det nu stadgade annonseringssättet ej medför den dermed åsyftade verkan — att sprida kännedom om ett visst faktum eller en viss händelse till alla dem, som deraf kunna hafva intresse.

Men ännu ett skäl finnes hvarför enligt utskottets åsigt en revision af gällande bestämmelser är påkallad.

Vid granskning af den förteckning, som utskottet låtit sitt kausli upprätta öfver de stadganden i allmänna lagen och viktigare allmänna författningar, hvilka innehålla bestämmelse om annonserings verkställande — hvilken förteckning såsom bilaga åtföljer utskottets betänkande — har nemligen utskottet i många fall ej kunnat finna någon giltig, i förhållandenas egen natur grundad anledning till den olikhet i föreskrifter, som eger rum, särskildt derutinnan, att i vissa fall annonsering trenne gånger är påbjuden, i andra fall åter annonsering en gång är tillräcklig. Enhet i dessa hänseenden lär ej kunna vinnas med mindre än att samtliga annonseringsstadganden underkastas revision.

På grund af hvad utskottet sålunda anfört, föranlåtes utskottet hemställa,

1:o) att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes låta utreda, om och i hvilka fall inskränkning i den genom lag och författningar stadgade legala annonseringen må ega rum samt för Riksdagen framlägga det förslag, hvartill den verkställda utredningen kunde föranleda.

Uti 10 § i förordningen om lagfart å fång till fast egendom den 16 juni 1875, sådant samma lagrum lyder i lagen den 31 december 1891 stadgas bland annat:

Är lagfartsansökning förklarad hvilande till följd af hinder, hvarom i 7 § förmåles, skall kungörelse derom af rätten utfärdas, om sökanden det äskar. Varder ej, efter det genom sökandens försorg nämnda kungörelse tre gånger, minst en månad emellan hvarje gång, blifvit såväl införd i allmänna tidningarne som ock, när fråga är om egendom å landet, uppläst i tingslagets kyrkor, klander å fånget instämndt samt i rättens lagfartsprotokoll antecknadt inom fem år efter sista kungörandet; — — — — —

då må den omständighet, att förre egarens åtkomst ej styrkes, icke vidare utgöra hinder för lagfartens beviljande — — — — —

Uti tvenne vid innevarande riksdag afgifna, inom Andra Kammaren väckta motioner, n:is 52 och 83, hemställes om ändring af omförmälda §.

I den förra af dessa motioner hemställer herr *E. G. Fredholm* i Saleby,

att 10 § i kongl. förordningen angående lagfart å fång till fast egendom den 16 juni 1875, sådan den lyder i lagen den 31 december 1891, måtte erhålla den förändrade lydelse, att den deri föreskrifna bestämmelsen om att kungörelse om sökt lagfart skall uppläsas i tingslagets kyrkor tre gånger inskränkes till *en* gång, eller ock att sådan kungörelse uppläses endast i socknens och angränsande socknars kyrkor tre gånger.

Till stöd för motionen anföres:

Genom kongl. förordningen angående lagfart å fång till fast egendom den 16 juni 1875 hade stadgats, att lagfart å fast egendom, som bekommits genom arf, jemväl inom viss tid skulle sökas.

Som en del fastigheter slägtled efter slägtled gått i arf, utan att lagfart å sådant fång under tiden förekommit, kunde egaren af sålunda bekommen fastighet, hvarå lagfart nu måste sökas, ej erhålla sådan, med mindre sökanden kunde visa, att kungörelse om den sökta lagfarten tre gånger, minst en månad mellan hvarje gång, blifvit så väl införd i allmänna tidningarne, som ock, när fråga vore om egendom å landet, uppläst i tingslagets kyrkor, utan att klander å fånget blifvit instämmt samt i rättens lagfartsprotokoll antecknadt inom fem år efter sista kungörandet.

Då tingslagen inom en del orter ej sällan bestode af ända till 20 à 30 socknar eller församlingar, ja äfven derutöfver, fölle det sig för den lagfartssökande ej blott kostsamt utan stundom praktiskt omöjligt, att kunna nöjaktigt styrka det kungörelsen på i lagen föreskrifvet sätt blifvit uppläst i tingslagets kyrkor.

Denna svårighet skulle dock, enligt motionärens mening, kunna betydligt afhjelpas, derest den förändring i fråga om kungörelsens uppläsande i kyrkorna vidtoges, att uppläsandet af densamma skulle ega rum endast *en* gång i tingslagets kyrkor eller tre gånger *endast* i socknens samt *angränsande* socknars kyrkor.

Med den minskade betydelse, kungörelsers uppläsande i kyrkan redan egde för allmänheten och hvilken hädanefter än mer komme att inskränkas, torde ej behöfva befaras, att säkerheten för den välfångna eganderätten i följd af sådan inskränkning i uppläsningen af kungörelse om sökt lagfart komme att i någon mån rubbas.

I den senare af berörda motioner föreslår herr *A. E. Baaz*, att

Riksdagen för sin del beslutar, att i ifrågavarande lagrum efter orden »uppläst i tingslagets kyrkor» insättes orden »eller, der tingslaget består af mera än ett härad, i häradets kyrkor».

I sin till stöd för förslaget afgifna framställning framhåller herr Baaz, hurusom bestämmelsen, att den i 10 § omnämnda kungörelse skulle tre gånger, minst en månad emellan hvarje gång, uppläsas i tingslagets kyrkor, åstadkomme dryga kostnader och att dess fullgörande vore förenadt med stora svårigheter, hvilka ökades i mån af kyrkornas antal.

För såvidt bestämmelsen kunde anses mera omfattande än behöfligt, vore därför en lindring i hög grad önskvärd. Blevde en dylik kungörelse, jemte det den behörigen infördes i allmänna tidningarne, tre gånger uppläst i kyrkan i den socken, der fastigheten vore belägen, och derjemte i alla i samma härad varande socknars kyrkor, torde i allmänhet alla de, på hvilkas rätt lagfartsansökningen möjligen kunde inverka, kunna antagas hafva fått kännedom derom. Att i tingslag, som bestå af mera än ett härad, inskränka kungörandet till kyrkorna i det härad, hvarest fastigheten låge, torde därför ej kunna medföra någon våda.

I motionärens hembygd, Askims härad, finnes tyvärr en mängd fastigheter, till hvilka behöriga åtkomsthändingar saknades. Före år 1888 var det tillräckligt att uppläsa en kungörelse af ifrågavarande beskaffenhet i Askims härads socknars kyrkor, hvilka vore endast sju till antalet. Men sedan häradet nyssnämnda år sammanslagits med Vestra och Östra Hisings samt Säfvedals härad till ett tingslag, måste kungörandet ega rum i alla häradenas nitton kyrkor.

Båda de ifrågavarande motionerna gifva uttryck åt den uppfattning, att bestämmelsen uti lagfartsförordningens 10 § derom, att den deri omnämnda kungörelse skall tre gånger uppläsas i tingslagets kyrkor, mera än nödigt är förorsakar den lagfartssökande kostnader och besvär. Äfven enligt utskottets uppfattning synes det kunna ifrågasättas, huruvida icke i förevarande fall kungörelsens uppläsning i kyrkorna skulle kunna utan olägenhet inskränkas.

Särskildt, der med anledning af bestämmelserna i förordningen den 17 maj 1872 flere härader eller tingslag blifvit till ett tingslag sammanslagna, synes uppenbarligen ifrågavarande kungörelsers upp-

läsande i samtliga kyrkor i det nya större tingslaget icke vara af behöfvat påkalladt.

Vid angifna förhållanden och då olika åsikter kunna förefinnas angående omfånget och lämpligaste sättet för den sålunda ifrågasatta inskränknigen, hvilket allt lämpligen synes kunna undersökas i sammanhang med den utredning angående ändrade bestämmelser beträffande den legala annonseringen, hvarom skrifvelse i anledning af herr L. Jönssons motion härofvän blifvit af utskottet tillstyrkt, får utskottet med anledning af herr Fredholms och herr Baaz' motioner hemställa,

2:o) att Riksdagen ville i skrifvelse anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes i sammanhang med den utredning, hvartill skrifvelsen i anledning af herr L. Jönssons i Sandby motion om ändrade bestämmelser rörande den legala annonseringen kunde gifva anledning, taga i öfvervägande, i hvad mån en inskränkning i fråga om den i 10 § lagfartsförordningen stadgade bestämmelse om kungörelses uppläsande i kyrka lämpligen kunde ega rum samt, derest detta finnes vara förhållandet, till Riksdagen framlägga förslag till ändrade lagbestämmelser i sådant syfte.

Stockholm den 19 april 1895.

På lagutskottets vägnar:

L. ANNERSTEDT.

Reservation

beträffande utskottets hemställan i första punkten dels af herr *Annerstedt*, som anför: »Att låta utreda om och i hvilka fall inskränkning i den genom lag och författningar stadgade legala annonseringen må ega rum är enligt min uppfattning att företaga en allmän revision såväl af civillagen som den ekonomiska och administrativa lag-

stiftningen från en synpunkt, hvilken icke i något afseende eger hufvudsaklig betydelse. I de särskilda fall, der föreskrift förekommer om kungörande tre gånger i allmänna tidningar af rättsförhållande eller rättslig åtgärd, beror detta derpå, att vid ordnandet af det rättsinstitut, som är i fråga, ett sådant kungörande ansetts vara af behovet påkalladt, och de kostnader, hvilka deraf förorsakats för den enskilde, uppgå ej till det belopp, att allenast för deras nedbringande en revision af hithörande bestämmelser kan anses vara af behovet påkallad. Jag har därför ansett, att utskottet bort afstyrka herr L. Jönssons motion»;

dels ock af herr *Fröberg*.

Bilaga.

Förteckning å lagrum, som innehålla bestämmelse om "legal annonsering", tillika med uppgift å de af lagen stadgade sätt för denna annonserings verkställande.

Lagrum eller förordning, enligt dess plats i Uppströms lagedition 1895.	Kungörelse i allmänna tidningar 2 gånger.	Kungörelse i allmänna tidningar 1 gång.	Kungörelse i ortens tidning.	Kungörelse i kyrkan		Anslag å rättens dörr.	Speciella kungörelsesätt.
				1 gång.	flere gånger.		
G. B. 7: 2				Undantagsvis endast 1 gång.	3		
K. br. d. 26 okt. 1791, inf. under 7: 2 G. B.		1					
K. br. d. 12 dec. 1798, inf. under 7: 2 G. B.		1					
G. B. 13: 4				1			
G. B. 13: 6				1			
Å. B. 15: 5	1						
K. F. d. 27 nov. 1854 § 1, inf. under 15: 5 Å. B.	1						
K. F. d. 11 maj 1774, inf. under 19: 4 Å. B.		1					
K. kung. d. 15 dec. 1848, inf. under 1: 2 J. B.				1			
K. cirk. d. 12 aug. 1870, inf. under 1: 2 J. B.				1			
K. F. d. 16 juni 1875, ang. lagfart, § 10, inf. under 4 kap. J. B.	1				3		
Ofvannämnda förordning, § 17							Tryckes i länskungörelserna.
J. B. 9: 1	} 1						
K. F. d. 16 juni 1875, ang. lagfart å fast pant, inf. under 9: 1 J. B.							
K. F. d. 10 april 1810, inf. under 9: 1 J. B.							
K. br. d. 5 och Kam. koll. kung. d. 29 febr. 1808, inf. under 16: 2 J. B.				1			
K. kung. d. 23 dec. 1881, inf. under 16: 2 J. B.				1			
K. F. d. 22 febr. 1749, inf. under 16: 2 J. B.				1			
Krigs- och Kam. koll. cirk. d. 9 maj 1805 samt K. förkl. d. 29 juni 1814, inf. under 16: 2 J. B.				1			
B. B. 9: 1				1			
B. B. 15: 4				1			Budkafe.
K. F. d. 20 nov. 1845, inf. under 1: 1 H. B.				1			
K. F. d. 4 mars 1862, §§ 1, 4, 6 och 8, ang. preskription, inf. under 9: 12 H. B.	1						
Ofvannämnda förordning § 11	1					1	
K. F. d. 6 okt. 1848, § 1, ang. aktiebolag, inf. under 15: 12 H. B.		1					Kungörelse i kyrkorna och allmänna tidningarne 2 år å rad, 4 gr årligen.
Lag d. 7 juni 1889, inf. under 15: 12 H. B.		1					
K. kung. d. 12 juni 1874, § 18, inf. under 15: 12 H. B.		1					
Str. L. 16: 14		1	Alternativt 1				
Promulg. förordn. till Str. L., § 16 mom. 2.....					3	1	

Lagrum eller förordning, enligt dess plats i Upptöms lagedition, 1895.	Kungörelse i allmänna tidnin- gar 3 gånger.	Kungörelse i allmänna tidnin- gar 1 gång.	Kungörelse i ortens tidning.	Kungörelse i kyrkan		Anslag & rättens dörr.	Speciella kungörelsesätt.
				1 gång.	Flera gångar.		
Lag ang. sjöfynd d. 12 juni 1891, § 2, inf. under § 16 mom. 3 af Prom. förordn. till Str. L.	1						
Promulg. förordn. till Str. L., § 16 mom. 4					1		
K. kung. d. 28 maj 1886, § 3, inf. under § 14 U. L.		1					
U. L. §§ 15, 17, 89, 119, 181, 185	1						
U. L. § 26		1					
U. L. § 35						1	å landet: "i tingelagets kyrkor." i stad: "genom anslag" Derjemte i länskungörel- serna.
U. L. §§ 102, 121							å landet: uppläst i tinge- lagets kyrkor. i stad: anslagen å auktion- stället. Derjemte i länskungörel- serna.
U. L. §§ 99, 108	1						
U. L. § 121	1		1				
Lag ang. kung. uppläsande i kyrka d. 1 juni 1894, nf. under 1: 11 R. B. ..							
K. F. ang. inteckning d. 16 juni 1875, §§ 23, 24, inf. under 7 kap. R. B.	1						
K. F. ang. lagfart m. m. å jernväg d. 15 okt. 1880, § 25, inf. under ofvannämnda K. F.	1						
K. F. d. 5 april 1871, § 2, inf. under 11: 7 R. B.	1						
K. Res. d. 29 maj 1752, inf. under 11: 7 R. B.					1	1	
R. B. 24: 5						1	
R. B. 27: 4						1	
K. F. d. 21 dec. 1857, ang. stängselskyldighet, § 25					1		
K. F. d. 21 mars 1862, om kommunalstyrelse på landet, § 16					1 1. 2		
Samma förordning, § 59					1		
K. F. d. 21 mars 1862, om kommunalstyrelse i stad, § 18					1		
Samma förordning, § 66					1		
K. F. d. 21 mars 1862, om kyrkostamma m. m., § 12					1 1. 2		
K. F. d. 21 mars 1862, om landsting, § 20					1		
Konkurslagen, §§ 6 mom. 3, 8, 74, 80, 89, 120	1						
Samma lag, § 15	1		1			1	
Samma lag, § 17		1	1				
Samma lag, § 59	1		1				

Lagrum eller förordning, enligt dess plats i Uppströms lagedition, 1895.	Kungörelse i allmänna tidnin- gar 3 gånger.	Kungörelse i allmänna tidnin- gar 1 gång.	Kungörelse i ortens tidning.	Kungörelse i kyrkan.		Anslag & rättens dörr.	Speciella kungörelsesätt.
				1 gång.	Hä- re gång- er		
Samma lag, § 86		1					
Boskiln. förordn. §§ 3, 15	1						
Urarivalagen, § 8	1						
K. F. d. 18 juni 1864, ang. utvidgad närings- frihet, § 10 mom. 2 och 4							Införes i länskungörelserna.
Jagt-Stadgan d. 21 okt. 1864, §§ 16, 18 och 19 K. F. d. 14 april 1866, ang. jords eller lägenhets afstående för allmänt behof, § 2	1				1	3	
Samma förordning, § 26	1					1	
Skiftes-stadgan d. 9 nov. 1866, §§ 13, 14, 22, 27, 45, 47, 56, 101, 106, 126, 130, 135					1		
Samma stadga, § 136	1						Införes i länskungörelserna.
Ordningsstadgan för rikets städer af 1868, § 20		1	1	1			Införes i länskungörelserna.
Samma stadga, § 21							Kungöres på "lämpligt sätt".
K. F. d. 9 juni 1871, ang. fattigvården, § 16 mom. 3							Införes i länskungörelserna. å landet kungöres "offent- ligen".
Samma förordning, § 17 mom. 1							
Byggnadsstadgan för rikets städer af 1874, § 2 mom. 4				1			Införes i länskungörelserna.
Brandstadgan för rikets städer af 1874, § 2 mom. 4				1			Införes i länskungörelserna.
Helsovårdsstadgan af 1874, § 24 mom. 4				1			Införes i länskungörelserna.
K. F. ang. eldfarliga oljor m. m. den 26 nov. 1875, § 5					1		
Samma förordning, § 41							Införes i länskungörelserna.
K. F. ang. vård och försäljning af arsenik d. 7 jan. 1878, § 13 mom. 1							Intages i medicinalstyrelsens kungörelser.
Lag ang. eganderätt till skrift d. 10 aug. 1877, § 8	1						Införes i länskungörelserna.
K. stadgan d. 31 maj 1878, ang. skjutsväsendet § 12							
Lag om dikning m. m. d. 20 juni 1879, § 29....					1		
Samma lag, § 31		1			1		
Samma lag, § 55	1				1		
Samma lag, § 69	1						
Promulg. lagen till vexellagen, § 3	1					1	
K. Cirk. d. 24 sept. 1886, inf. under ofvannämnda 3 §		1	1				
K. F. d. 30 dec. 1880 ang. jordegares rätt öfver vattnet å hans grund, § 19					1		
Flottningsstadgan d. 30 dec. 1880, §§ 3 och 5					1		Införes i länskungörelserna.
K. St. ang. notarii publicibefattningen, § 3			1			1	

Lagrum eller förordning, enligt dess plats i Uppströms lagedition, 1895.	Kungörelse i allmänna tidning 3 gånger.	Kungörelse i allmänna tidning 1 gång.	Kungörelse i ortens tidning.	Kungörelse i kyrkan		Anslag å rättens dörr.	Speciella kungörelsesätt.
				1 gång.	flere gångar.		
Samma stadga, § 8			1				
K. St. ang. prestval d. 26 okt. 1883, §§ 5, 6, 8, 13, 14 mom. 1, 17					1		
Grufvestadgan den 16 maj 1884, § 23					1		
Samma stadga, § 63		1				2	
K. F. ang. patent, d. 16 maj 1884, §§ 7, 24 ...		1					
Lag d. 5 juli 1884 om skydd för varumärken...		1					Derjemte införes uti "regi- streringstidning".
K. K. ang. villkoren för utländsk försäkrings- anstalts rätt att drifva försäkr. rörelse af 1886, §§ 4, 5, 6, 7 och 10		1	1				
Lag ang. handelsregister m. m. af 1887, § 4 ...		1	1				
Lag ang. bankers konkurs af 1889, § 6							Kungöres i kyrkorna och allmänna tidningarne 2 år å rad, 4 gånger årligen.
Samma lag, § 9	1						
K. F. d. 10 juli 1891 ang. förbud för barn att nattetid idka försäljning, § 2 mom. 3 och 4			1	1	1		Införes i länskungörelserna.
Väglagen af 1891, § 40					1		
Lag d. 30 okt. 1891, §§ 3, 13 och 14		1	1				
Lag d. 29 juli 1892 ang. sparbanker, § 8 och 17			1				Intages i länskungörelserna.
Samma lag, § 29		1	3 ggr				
Lag d. 29 juli 1892, ang. folkbanker, § 2			1				I länskungörelserna.
K. F. ang. skogshushålln. d. 26 jan. 1894 § 52	1		1				I allmänna kungörelser.
K. F. d. 6 aug. 1894 ang. mantalsskrifning, § 2					1		